

॥ १६ ॥ तत्र मुख्यब्रह्मचारिण आश्रमधर्मलोपेपिन दोष इत्याह ब्रह्मैवसमिध इति ॥ १७ ॥ क्षेत्रज्ञेन तत्त्वदर्शिनानुदर्शिताः अनुदर्शनकारिताः अनुशिष्टा इत्यर्थः ॥ १८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नैलकंठी ये भारतभावादीपेषां हि शोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ १३ ॥ ननु पापचर्यादिस्वभावा एवात्मा तर्हि किं ब्रह्म चर्येणेत्याशंक्यात्मनोऽसंगत्वं प्रतिपादयितुं वनाध्यायमाभारते संकल्पेति अध्वानं अतीत्य तन्म हादुर्गवं प्रविष्टोऽस्मीत्यन्वयः ॥ १ ॥ विषयो विशेषणं ध्वकः एकै नैवात्येतव्यो न पुत्रधनादिसहायवतेत्येवं रूपोऽध्यासंसारमार्गस्तं विषयैकात्याध्वानं वनं ब्रह्म किं स्विद्वनं कउसवक्ष आसेति श्रुतौ वनवक्षशब्दयो ब्रह्मदेहादिवाचित्वदर्शनात् ॥ २ ॥ वनोक्त्यैवाक्षिमावक्ष्यादयोपि पृच्छ्यन्ते केदिति ॥ ३ ॥ षट्सुप्रश्नेषु आद्यस्योत्तरं नैतदिति ततः पृथक्भावोऽस्तीति यत्तु तन्न ततोऽन्यत्किंचित्सुखमस्तीति यत्तु तन्नैतियोजना सत्तासुखं च सर्वब्रह्मैवमेव कार्येषु दृश्यते न तत्र तद्व्यं पृथगस्तीत्यर्थः ननु ब्रह्मैवकार्याकारमभून्नेत्याह नैतदिति ततः अपृथक् अजेदेन भावः वियदादिपदार्थोऽस्तीति यत्तु तन्न ब्रह्मजगतोर्नृद्वद्वेदुहेतुमद्भावोऽपि तु शु

अपेतव्रतकर्मातुं केवलं ब्रह्मणि स्थितः ॥ ब्रह्मभूतश्चरैर्लोकैर्ब्रह्मचारी भवत्ययं ॥ १६ ॥ ब्रह्मैवसमिधस्तस्य ब्रह्माग्निर्ब्रह्मसंभवः ॥ आपो ब्रह्मगुरुर्ब्रह्मसब्रह्मणि समाहितः ॥ १७ ॥ एतदेवेदं शंसूक्ष्मं ब्रह्म चर्यं विदुर्बुधाः ॥ विदित्वा चान्वपद्यंत क्षेत्रज्ञेनानुदर्शिताः ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुषाडिंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ १३ ॥ ब्राह्मण उवाच संकल्पदंशमशकं शोकहर्षहिमातपं ॥ मोहांधकारतिमिरं लोभव्याधिसरीसृपं ॥ १ ॥ विषयैकात्याध्वानं कामक्रोधविरोधकं ॥ तदतीत्य महादुर्गं प्रविष्टोऽस्मि महद्वनं ॥ २ ॥ ब्राह्मण्युवाच द्रुतद्वनं महाप्राज्ञकेवक्षाः सरितश्चकाः ॥ गिरयः पर्वताश्चैव कियत्यध्वनि तद्वनं ॥ ३ ॥ ब्राह्मण उवाच नैतदस्ति पृथक्भावः किंचिद्दुःखतरंततः ॥ ४ ॥ तस्मात्प्रस्वतरं नास्ति न ततोऽस्ति महत्तरं ॥ नास्ति तस्मात्सूक्ष्मतरं नास्य न्यत्तत्समं सुखं ॥ ५ ॥ नतत्राविश्य शोचंति न प्रहृष्यंति च द्विजाः ॥ न च विभ्यतिकेषां चित्तेभ्यो विभ्यतिकेचन ॥ ६ ॥ तस्मिन्वने सप्त महाद्रुमाश्च फलानि सप्तातिथयश्च सप्त ॥ सप्ताश्रमाः सप्त समाधयश्च दीक्षाश्रमसैतदरण्यरूपं ॥ ७ ॥

किं जतवदित्यतस्तयोर्भेद एव निषिध्यते न त्वभेदो विधीयते न हि रजतं शुक्लं रतिरिक्तमस्ति नापि यासमानसत्ताकं येन तदभिनं स्यादिति भावः तथातो वनादन्यत्स्वर्गादिदुःखतरंदुःखतारकं कर्मास्तीति यत्तु न न्न आत्यंतिकदुःखनिवृत्तीषु नाश्रमेणापि संसारमार्गमतीत्यतद्वनं प्रवेष्टव्यमिति भावः ॥ ४ ॥ ५ ॥ केषांचित्यंचम्यर्थे षष्ठी ॥ ६ ॥ ब्रह्मवनं ब्रह्मसवक्ष आसीदिति वनवक्षयोर्मुख्यामुख्यब्रह्मभावदृष्टेस्तयोरधिष्ठानाध्यस्तभावं विवक्षन्नाह तस्मिन्वने इति एतदरण्यरूपमिति च अत्र महदहंकारपंचतन्मात्राणिसप्तद्रुमास्तैस्तत्संघातरूपो देहोलक्ष्यते तस्य कारणफलशब्दोदितं यागाद्यपूर्वं तस्यापि कारणदेवतारूपातिथिषीतिसाधनत्वादिति शब्दोक्तायागक्रिया तस्याः कारणमाश्रमशब्दोदितः क्रियाश्रयः कर्त्ता अस्यापि कारणसमाधयः सम्यगाधीयंते कर्मस्वभिनिवेश्यंते जनार्थे स्ते तथाभूताः रामादयः तेषां मूलं धर्मं तस्य रिपुहलक्षणादीं क्षमेदेहादिधर्मस्वीकाररूपोऽध्यासः एवं देहपूर्वकोऽध्यासस्तत्पूर्वकाश्च रागादिदेहांता एव भिदं च कर्म निशमावर्त्तमानास्तस्यारसपूर्जवपिनात्मनश्चैर्नुरज्ज्वलन्त्यर्थः ॥ ७ ॥